

Nr 522.

Av herr **Hansson** i Skediga, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 265, med förslag till brandlag och brandstadga m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 265 vid årets riksdag har statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet framlagt förslag till brandlag och brandstadga. Häri föreslås, att tvingande brandskyddsföreskrifter skola införas också för landsbygden. Landsbygdskommunerna skola åläggas att inrätta sitt brandförsvar i enlighet med de nya bestämmelserna. Brandskyddsföreskrifterna böra dock göras mindre stränga än vad som gäller för städer och andra tätbebyggda samhällen. Föreskrifterna böra utformas under beaktande av förhållandena på de olika orterna.

Enligt gällande brandstadga föreligger ingen lagstadgad skyldighet för kommun på den egentliga landsbygden att ha ett ordnat brandväsende. På frivillighetens grund och genom kommunernas egna insatser har emellertid ett tillfredsställande brandskydd upprättats. Brandstodsbolagen ha härvid i samråd med kommunerna och de enskilda kommunmedlemmarna bidragit till anskaffande av behörlig brandmateriel såsom bilar, slangar och sprutor. Mycket talar sålunda för att landsbygdskommunerna också i fortsättningen beredas möjligheter att själva sköta sitt brandförsvar. Bärande skäl synas icke ha förebragts, att staten ingriper reglerande också på detta område.

Brandförsvarets ordnande bör sålunda överlämnas till kommunernas självbestämmanderätt. Det innebär, att kommunerna, blott om de själva besluta därom, kunna åläggas att hålla det brandförsvar, som i § 1 till den föreslagna brandlagen stadgas. Den nya brandlagen skall tillämpas endast i den mån kommunerna lämna sitt bifall till dess införande. Ha kommunerna medgivit detta, bör brandskyddet ordnas i enlighet med bestämmelserna i den nya brandlagen och brandstadgan. Av det föregående följer, att § 1 i brandlagen måste erhålla en ändrad lydelse.

Med anledning av vad jag ovan anfört hemställer jag,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till ny brandlag för sin del måtte besluta, att § 1 i brandlagen gives sådan utformning, att kommunerna på landsbygden själva erhålla rätt att avgöra, huruvida denna lag skall tillämpas.

Stockholm den 22 maj 1944.

K. E. Hansson,
Skediga.